

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣΕΔΡΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.—'Εντυπώσεις ἐκ καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, ὑπὸ 'Επαμειν.
Θωμοπούλου.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσω ὑμῖν τὰς ἀτομικὰς μου ἐντυπώσεις ἐπὶ δύο καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων, αἵτινες, καίπερ ριζικῶς ἄσχετοι ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην, ἐφείλουσαν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν μου. Εἶναι δὲ αἱ ἐξῆς:

Ἡ Διεθνὴς διετῆς Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις τῆς Βενετίας καὶ ἡ ἐκθεσις ἀντιγράφων τῆς Κνωσοῦ κλπ. κρητικῆς τέχνης τοῦ κ. Αἰμιλίου Ζυλλιερόν.

Καὶ εἰς μὲν τὴν ἐκθεσιν τῆς Βενετίας, εἰς ἣν ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύθη κατὰ πρῶτον ἔφετος, εἶχον τὴν τιμὴν νὰ παραστῶ καὶ ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ νὰ ταξινομήσω τὰ ἀποσταλέντα ἐκεῖ διάφορα ἑλληνικὰ ἔργα εἰς τὸ νεόδμητον ἑλληνικὸν περίπτερον, ἔργον τοῦ ἐν Παρισίοις διαμένοντος Πατρῆως ἀρχιτέκτονος κ. Γ. Παπανδρέου.

Τὸ περίπτερον τοῦτο, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ ἐν μέρει, λίαν καταλλήλως προσηρμοσμένον εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Βενετίας, ἐπληρέθη παρ' ὄλων ἀνεξαιρέτως· κατεσκευάσθη δὲ κατόπιν πολλῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν, διὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς. Πρὸς τούτοις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι διὰ τὴν ἀνέγερσιν ταύτην μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἰργάσθη καὶ ὁ κ. Φορέστης Τυπάλδος, Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Βενετίᾳ.

Ἡ Ἑλλάς, λαμβάνουσα ἐπισήμως μέρος εἰς τὴν Διεθνή Καλλιτεχνικὴν Ἐκθεσιν τῆς Βενετίας δι' ἰδίου περιπτέρου, ἔχει τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν δαπανήσασα περὶ τὰ 3 ἑκατομμύρια δραχμῶν, ἵνα στεγάσῃται κατὰ διετίαν ἡ ἑλληνικὴ Καλλιτεχνία. Ἐν τοσοῦτῳ καίτοι ἐσπευσμένως συνήθροισε τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν καὶ ἡ ἐπιλογὴ τούτων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνῃ μετὰ τῆς δεούσης αὐστηρότητος, ὅπως ἀντιπροσωπευθῆ δεόντως ἡ ἑλληνικὴ Τέχνη, δύναται ὅμως ἡ Ἑλλάς νὰ ὑπερηφανεύηται, διότι καὶ ἡ Ἐκθεσις αὕτη ἦτο εὐπρόσωπος, καὶ κριτικὰς εὐνοϊκὰς ἔσχομεν καὶ γενικῶς ἐξετιμήθη ἡ προσπάθεια τῶν Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἑλληνικῶν ἔργων ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, χαρακτικῆς καὶ σχεδίων, διεκρίθησαν ἀρκετὰ, ὡς καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ ἀειμνήστου Πάνου Ἀραβαντινοῦ. Θὰ εἴμεθα δὲ ἀπὸ ἀπόψεως καλλιτεχνικῆς ἐμφανίσεως εἰς ἀνωτέραν μοῖραν, ἂν δὲν διενέμοντο ἀφειδῶς προσκλήσεις συμμετοχῆς, χωρὶς νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἐκθέσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ εἶναι καλλιτεχνικὸς στίβος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκάστη Χώρα δεικνύει τὴν καλλιτεχνικὴν τῆς δύναμιν μὲ ὀλίγους ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνους καὶ μὲ ἀρκετὰ ἔργα αὐτῶν, ἵνα δύναται ἡ κριτικὴ νὰ ἐκφέρῃ ἐπ' αὐτῶν γνώμην.

Ἐπὶ παραδείγματι ἡ Ἑλβετία ἀντιπροσωπεύθη διὰ μεγάλου ἀριθμοῦ ἔργων

δύο μόνον καλλιτεχνῶν της, ἐνὸς ζωγράφου καὶ ἐνὸς γλύπτου, τῶν κκ. Cuno Amiet μὲ ἔργα 38 καὶ τοῦ Haller Herman μὲ 24.

Ἐκ τῶν ἄλλων Κρατῶν ἕκαστον ἀντιπροσωπεύθη διὰ 10-15 τὸ πολὺ καλλιτεχνῶν του μὲ ἀνάλογα ὅμως ἔργα των.

Ἐνῶ ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύθη διὰ 219 ἔργων 75 καλλιτεχνῶν της, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 54 τῆς συλλογῆς Ἀραβαντινοῦ.

Ἄς ἐλπίσωμεν μετὰ δύο ἔτη, ὅτε θὰ λάβῃ πάλιν χώραν ἡ ἐκθεσις αὕτη, ὅτι θὰ ἀντιπροσωπευθῶμεν καλύτερον ἀρχίζοντες τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν τὸ καχύτερον.

Εἰς δὲ τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Αἰμιλίου Ζυλλιερόν, ἥτις ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἤνοιξε τὰς πύλας της ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσεῖῳ Ἀθηνῶν μὲ ἀντίγραφα καὶ διασκευὰς τοιχογραφιῶν καὶ γλυπτικῶν εὐρημάτων τῆς Κνωσσοῦ, Φαιστοῦ, Ἀγίας Τριάδος καὶ ἄλλων μινωϊκῶν πόλεων, ἐν Κρήτῃ, παρετήρησα τὰ ἐξῆς :

Ὅτι ἡ ἐκθεσις αὕτη εἶναι ἀρίστη εἰς τὸ εἶδός της, θὰ εἶναι δὲ νομίζω ἀπόκρημα διὰ τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον, ὅπερ περιλαμβάνει ἀρχαιότητας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ οὐδὲν ἀπολύτως μινωϊκὸν μνημεῖον περιεῖχε, καθ' ὅσον πάντα τὰ εὐρήματα τῆς Κνωσσοῦ, Φαιστοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων τῆς Κρήτης στέλλονται εἰς τὸ Μουσεῖον Ἡρακλείου· καὶ δὲν εἶναι μὲν πρωτότυπα φυσικὰ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει ἀντικείμενα, ἀλλὰ ἡ ἀντιγραφή, συμπλήρωσις καὶ διασκευὴ τούτων εἶναι τεχνικωτάτη, καὶ τοῦτο διότι ὁ κ. Ζυλλιερόν ἐξέμαθε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τέχνης παρὰ τοῦ πατρὸς του, ὑπερβὰς αὐτόν καὶ καταστάς ἀπαραμίλλος

Πρὸς τούτοις δὲ τὴν εἰδικότητα ταύτην ὀφείλει καὶ εἰς τὴν μακρὰν πλησίον τοῦ μεγάλου ἀνασκαφέως κ. Ἐβανς διαμονὴν του, οὗτινος ἐξετέλεσε πάντα τὰ ἀντίγραφα καὶ τὰς ἀπεικονίσεις διὰ τὰ συγγράμματά του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΙΑΤΡΙΚΗ.— La thoracectomie précordiale dans les cardiopathies, autres que la symphyse péricardique, *par Ch. Lenormant.*

Sous le nom, d'ailleurs impropre, de «Cardiolyse», Brauer a proposé en 1901 et fait exécuter, l'année suivante, par Petersen, dans la symphyse péricardique, une opération qu'il vaut mieux appeler «Thoracectomie précordiale» et qui consiste dans une résection chondro-costale gauche plus ou moins étendue. Son but était de mobiliser la paroi précordiale, de l'assouplir et de lui permettre de céder aux tractions exercées par les adhérences